

Beskaffenhed, som ville blive opførte i Uendringssforslagenes Række.

§ 15 omhandler de Tilfælde, hvori det straks maa være klart for Patentkommissionen, at Ansøgninger ikke kunne indrømmes. Udvalget har ment, at et saadant Afslag dog først burde finde Sted efter at der er givet Ansøgeren Lejlighed til at høre sig, og Paragraffen foreslaas affattet saaledes:

„Finder Patentkommissionen, at det er klart, at det ansøgte Patent efter Bestemmelserne i § 1 ikke kan meddeles, eller at det er vitterligt, at Opfindelsen ikke er ny, eller at den i Ansøgningen angivne Opfinder ikke er Opfinder jvf. §§ 2 og 3, kan Patentkommissionen, efter at der er givet Ansøgeren Lejlighed til at høre sig, straks afflaa Ansøgningen.“

I det Tidrum, der forløber mellem Udstedelsen af den i § 16 anmeldte Bekendtgørelse og henholdsvis Patentets endelige Nægtelse (se § 19) og den i § 20 ommeldte Bekendtgørelse om Patentets Udfærdigelse, er Ansøgeren midlertidig beskyttet i sin Opfindelse overensstemmende med de i § 6, jfr. § 7, givne Regler, jfr. § 26. Hvis Patentet endelig nægtes, kan han dog ikke gøre nogen Ret gældende mod den, som i det nævnte Tidrum har udøvet Opfindelsen.

I 1ste Stykke af § 18, foreslaas nogle tilbørlige formelle Uendringer, der optages i Rækken af Uendringssforslag, hvorefter der i Slutningen af Stykket føjes:

„Indrømmelse af Ret til at erholde Patent foregriber ikke Domstolenes Afgørelse i Tilfælde af, at Patentretten senere ansøges.“

Et Mindretal (Det. Hansen og Stilling) foreslaar, at der i Stedet for 2det Stykke i § 19 sættes:

„Fastsætter Patentkommissionen sin Beslutning, kan Ansøgeren inden 4 Uger efter, at han derom har erholdt Meddelelse, udtage Stævning mod Patentkommissionen ved dens Formand, bringe Spørgsmaalet om Patent retlig er nægtet, til Afgørelse ved Sø- og Handelsretten i Kjøbenhavn.“

Saar saadan Sag det Udfald, at Ansøgeren kendes berettiget til Patentbeskyttelse, vil Patent være at udstede af Patentkom-

missionen, men denne Afgørelse skal ikke være til Hindrer for, at Tredjemand senere bringer Spørgsmaalet om Patentets Gyldighed til Afgørelse ved Domstolene“.

Til Begrundelse af denne Uendring skal Mindretallet henvise til, at den, der formener at have en Ret, som en administrativ Autoritet nægter at anerkende, i særdeles mange Tilfælde kan fordrø Spørgsmaalet afgjort ved Dom. Dette gælder saaledes ved Meddelelse af Borgerstab og Næringsbevis, af Sagførerbestikkelse, Meddelelse af Autorisation som Sagførerfuldmægtig, Indregistrering af Varemærker, af Firma-Anmeldelser o. L. Dette Mindretal anser en Afgørelse ved den i § 19, 2det Stykke omhandlede Over-Patentkommission for lidet heldigt, idet man derved tillægger denne dog altid foreløbige Afgørelse for stor Vægt. Flertallet anser derimod denne Afgørelse for anderledes betryggende, end om Ansøgeren alene skulde være henvist til Domstolene.

Udvalgets Flertal foreslaar, at i 1ste Stykkes 1ste og 4de Linie, samt i 2det Stykkes 1ste Linie ombyttes Ordet „Afgørelse“ med „Beslutning“, og at i 2det Stykkes sidste Linie ombyttes Ordene: „Afgørelse ikke stadfæstes“ med „Beslutning underkendes“.

Sidste Stykke af § 23 er foreslaaet saaledes:

4. naar Patenthaveren ikke inden 3 Aar efter Patentets Udfærdigelse her i Landet ved at anvende den patenterede Fremgangsmaade eller at ved bringe den patenterede Genstand eller den ved den patenterede Fremgangsmaade fremstillede Genstand i Handelen til Røbs og til almindelig Brug for enhver, eller senere i over 1 Aar undlader at udøve Opfindelsen paa denne Maade. De nævnte Frister skal dog Patentkommissionen paa Ansøgning af Patenthaveren forlænge, naar det godtgøres, at Omstændigheder, der ikke kunne tilregnes ham, have forhindret, at Opfindelsen er bleven udøvet, som ovennævnt.

Den her omhandlede Bortfalden af Patentet skal kun kunne fastsættes ved Dom.

I medens det i § 24 er udtalt, at et Patent helt eller delvis kan fortabes ved Dom, naar Bestemmelserne i §§ 1, 2 og 3